

2024.12.22. 4. Advent magyar

Köszöntés: Ézs 45,8 Egek, harmatozzatok a magasból, hulljon igazság a fellegekből! Táruljon fel a föld, és teremjen szabadságot, sarjadjon igazság is vele! Én, az Úr teremtettem mindezt.

Olvasmány: 1 Mos18,1-14 Azután megjelent neki az Úr Mamré tölgyesében, amikor a déli hőség idején a sátor bejáratában üldögélt. [1Móz 13,18](#)

2 Fölemelte tekintetét, és látta, hogy három férfi áll előtte. Amint meglátta őket, elájuk futott a sátor bejáratától, földre borult,

3és így szólt: Uram, ha elnyertem jóindulatodat, kérlek, ne kerüld el szolgálodat![Zsid 13,2](#)

4 Mindjárt hozatok egy kis vizet, mossátok meg a lábatokat, és dőljete le a fa alá!

5 Én meg hozok egy falat kenyeret, hogy felüdüljete, és úgy menjete tovább, ha szolgálatok mellett mentek el! Ők azt felelték: Tedd azt, amit mondtál!

6Ábrahám besietett Sárahoz a sátorba, és azt mondta: Siess, dagassz meg három mérték finomlisztet, és süss lángost!

7 Majd kiszaladt Ábrahám a csordához, fogott egy szép és zsenge borjút, odaadta a legényének, az pedig gyorsan elkészítette.

8Azután vett vaját, tejet, meg vette a borjút, amelyet elkészítettett, és elájuk tette. Ő maga pedig ott állt mellettük a fa alatt, amíg ettek.

9 Azután ezt kérdezték tőle: Hol van Sára, a feleséged? Ő így felelt: Itt a sátorban. [1Móz 15,2-4](#)

10 Egyikük azt mondta: Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és feleségednek, Sárának akkor már fia lesz! Sára közben ott hallgatódzott a háta mögött a sátor bejáratánál. [1Móz 17,19](#); [21,2](#); [Róm 9,9](#)

11 Ábrahám és Sára élemedett korú öregek voltak, és Sáránál már megszűnt a női életfolyamat.

[12](#) Sára nevetett magában, és azt gondolta: Miután megvénültem, lehet-e még gyönyörben részem? Meg az uram is öreg!

[13](#) De az Úr megkérdezte Ábrahámot: Miért nevetett Sára, és miért mondta: Ugyan, hogy szülhetnék öreg létemre?

[14](#) Van-e valami lehetetlen az Úr számára? Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának.

Alapgige: Lk 1, 39-56 Azokban a napokban útra kelt Mária, és sietve elment a hegyvidékre, Júda egyik városába.

[40](#) Bement Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. [41](#) Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, megmozdult a magzat a méhében. Betelt Erzsébet Szentlélekkel,

[42](#) és hangos szóval kiáltotta: Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse!

[43](#) Hogyan lehetséges, hogy az én Uram anyja jön el énhozzám? [44](#) Mert íme, amint meghallottam köszöntésed, ujjongva mozdult meg méhemben a magzat. [45](#) Boldog, aki elhitte, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neki.[46](#) Mária pedig ezt mondta: Magasztalja lelkem az Urat, [1Sám 2,1-10](#) [47](#) és ujjong az én lelkem megtartó Istenemben, [48](#) mert rátekintett szolgálóleányának megalázott voltára: és íme, mostantól fogva boldognak mond engem minden nemzedék, [49](#) mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas, és szent az ő neve, [Zsolt 111,9](#) [50](#) irgalma megmarad nemzedékről nemzedékre az őt félőkön. [Zsolt 103,17](#)

[51](#) Hatalmas dolgot cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában felfuvalkodottakat.

[52](#) Hatalmasokat döntött le trónjukról, és megalázottakat emelt fel; [Zsolt 147,6](#) [53](#) éhezőket látott el javakkal, és bővelkedőket küldött el üres kézzel. [Zsolt 107,9](#) [54](#) Felkarolta szolgáját, Izráelt, hogy megemlékezzék irgalmáról, [Ézs 41,8](#); [Zsolt 98,3](#) [55](#) amint kijelentette atyáinknak, Ábrahámnak és az ő utódjának mindörökké. [1Móz 17,7](#)

56 Mária Erzsébettel maradt mintegy három hónapig, azután visszatért otthonába.

Az alapigében két asszony Erzsébet és Mária van előttünk, akik gyermeket várnak mind a ketten. Ismert történet, s a végkimenetel is.

S fontos is, hogy beszéljünk róla, hiszen az asszonyok, a nők szerepe is hangsúlyt kell kapjon. Az olvasmányunkban is ez került elő Sáránál, aki már nem várja, hogy gyermeke születhessen.

Egy állandó kérdés manapság is, úgyhogy kell szót ejtsünk a gyermekáldás szépségéről, s terhéről, s arról, hogy ez egy olyan adománya a női nemnek, amely különös hangsúlyt érdemel.

De azt sem szabad elfelejteni, hogy egy nő akkor is értékes, fontos és teljes egész, hogyha nem lehet ilyesmiben része.

Én többeket ismerek, akiknek nem lehetnek gyermekei. Még úgysem, hogy minden emberi, orvosi lehetőséget elkövettek és elkövetnek a párok, s emellett mindennap könyörögnek Istennek érte. S csak azért hozom ezt elő, mert tudom, hogy ők nagyon másként olvassák ezt a szakaszt, nagyon másként ízelgetik ezeket a sorokat. Mert valóban Mária, Erzsébet és Sára is nagy dolgokat tesznek. Hiszen a szívük alatt hordoznak egy új életet majd. De hogy mit kezd ezzel a ma keresztyénsége, az bizony függ attól is, hogy milyen az életünk.

Az Igeszakaszunkat szokták úgy is nevezni, hogy Mária éneke. Hiszen hálás Mária és Erzsébet is, mert az a gyermek egy különleges valaki. Jézus Krisztus. Akire várunk az adventben.

Én bízom abban, hogy úgy tudunk várni, hogy az Istenre várakozásunk az adventi készülődésben át tudja törni azokat az emberi falakat is amelyeket életünk terhei, nehézségei, kérdései felépítenek.

Mária is azt mondja, hogy nagy dolgokat tett vele az Isten, hogy olyasmit kaphat meg ami nem lehetséges mindig mindenki számára. Olyasmit amelyet az emberek majd emlegetnek és nemzedékről nemzedékre elmondják. És valóban így teszünk idén adventben, idén karácsonykor is. Akkor is hogyha reformátusok vagyunk

akkor is hogyha Mária szerepe nálunk nem akkora, mint a katolikus testvéreknél, de mégis alázattal és tisztelettel kell szóljunk róla, Jézus Krisztus anyjáról. És így kell vizsgáljuk őt, és munkásságát szolgálatát, életét.

S azt az öröm éneket is, amelyet alapigeként felolvastunk.

Isten felemelte őt s másokat is már a megalázottságból, a bajból személyes pokolból abból, amiből olyan nehéz lenni és létezni.

Advent van és ilyenkor a várakozásunk is kinyithatja a lehetőségeket. Régen az adventi időben az emberek böjtöltek és így is készültek az ünnepre és mondták is hogy ez az adventi idő egy gyógyító idő.

És én merem azt állítani, hogy ma is van ilyen időkre szükségünk. Gyógyító időkre. Legyen a bajunk testi vagy lelki, kimondott, tudott vagy eltitkolt, elhallgatott vagy esetleg meg nem értett.

Tudják a testvérek, hogy sokat úton vagyok és ilyenkor néha podcast-eket hallgatok olyan internetes rádióadásokat, amelyekben a legkülönbözőbb témákat felhoznak. S nemrég egy tudományos podcastet hallgattam, ahol az alkohol problémákról alkohol függőségekről, ill. túlhasználatról beszélgettek olyan szakemberek, akik érintettek is voltak és foglalkoznak is ilyen emberekkel.

És arról is szó volt, hogy milyen fontos szerepe van néhol a vallásosság a hitnek 1-1 ilyen gyógyulásban. Mondhatjuk azt is, hogy Isten felemeli az embert ebből a bajból.

Máriának rádöbbennek, hogy ki is az a gyermek, aki meg fog születni s hogy mi is neki a feladata, célja, küldetése az emberek életében. Ez egy fantasztikus felismerés és egy nagy segítség is, hogy talán mi is az adventi időszakban ebben a gyógyító időben olyan nyitott szemmel és lélekkel járjunk, hogy felismerjük Isten mellettünk van. Miért hoztam ide ezt a gyógyulást az alkoholból. Nos többen elmondják, akik a hit útján járnak és úgy gyógyultak meg egy ilyen betegségből hogy sok szakembernek meglepő módon szinte egyik napról a másikra abbahagyták káros szenvedélyüket, meg tudtak küzdeni vele és van egy beszámoló egy ilyen emberről aki azt mondta hogy akkor döbbsent rá hogy egyébként őt Isten minden nap kíséri. Csak éppen nem vette észre. Mária és Erzsébet észreveszik a gyermeket Jézus

Krisztust. Észreveszik, hogy kicsoda ő. Vajon mi észrevesszük Istent az életünkben? Vajon mi észrevesszük Istent az adventben? Vajon észrevesszük a készülésünk közepette amikor ajándékot csomagolunk, bevásárolunk, összerakjuk az ünnepi menüt? Vajon észrevesszük-e akkor amikor gyászolunk, amikor baj van vagy akkor, amikor örülünk és szívünk vígságággal bétölt?

Én merem remélni, hogy igen mert ha észrevesszük az Istent hogy mennyi mindent tett és tesz a mi életünkben is hogy mennyi alkalom van amikor velünk van, kitart mellettünk fogja a kezünket, irányt mutat akkor talán mi is úgy tudunk szólni olyan lelkülettel mint Mária az ő hála énekében. Hogy nagy dolgot tett az Isten mi rajtunk felsőőri reformátusokon is. Sok nagy dolgot nem csak idén hanem életünk minden napján.

Kívánom, hogy most amikor advent utolsó vasárnapján együtt vagyunk itt a templomban és majd aztán otthon családi körben az ebédnél vagy délután amennyi idő még hátra van karácsonyig tudjuk azt végig gondolni hogy Isten hogyan is kísért minket az adventben is ebben az évben is s életünk minden napján. Ámen

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd László